

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 184

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 753 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	2–3
Decizia nr. 781 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal	4–7
Decizia nr. 782 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
83. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea Procedurii privind scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților, precum și pentru aprobarea Procedurii privind restituirea tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 753**

din 23 noiembrie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate
a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000
privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice în Dosarul nr. 7.004/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.028D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.004/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii în anularea Hotărârii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nr. 607 din 28 septembrie 2016.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că atribuția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, denumit în continuare *Consiliul*, de a acționa în vederea armonizării dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării încalcă principiul constituțional al separației și echilibrului puterilor în stat. De asemenea, dat fiind faptul că, potrivit art. 126 alin. (6) din Constituție, controlul de legalitate al actelor administrative ale autorităților publice aparține în mod exclusiv instanțelor de contencios administrativ competente, atribuția Consiliului prevăzută prin textul de lege criticat contravine și

acestor din urmă dispoziții constituționale. În acest sens se arată că, potrivit art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul este autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și, prin urmare, nu face parte din puterea judecătorească.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că, potrivit dispozițiilor art. 18 din actul normativ criticat, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, fiind responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor legale în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării. Consiliul a fost conceput ca un organ al administrației publice centrale cu atribuții în prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, prin supravegherea și combaterea actelor sau faptelor de natură a încălca principiul constituțional fundamental al egalității în drepturi. Faptul că, în anumite situații, Consiliul își exprimă punctul de vedere cu privire la existența unor fapte de discriminare cuprinse în acte administrative, exprimând recomandări în acest sens, nu înfrânge principiile constituționale invocate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că opiniile și recomandările pe care Consiliul le poate formula în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării nu constituie o încălcare a prevederilor constituționale invocate de autorul excepției și nu conferă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării posibilitatea să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 7 martie 2014, potrivit căreia: „(1) *Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și art. 126 alin. (6) referitoare la controlul judecătoresc al actelor administrative pe calea contenciosului administrativ.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că acestea se referă, în esență, la faptul că atribuția Consiliului de a acționa în vederea armonizării dispozițiilor din cuprinsul actelor normative, care contravin principiului nediscriminării, încalcă principiul constituțional al separației și echilibrului puterilor în stat, deoarece, în măsura în care ar constata existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în conținutul unor prevederi legale sau cuprinse în acte administrative cu caracter normativ, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții. Se mai arată că în acest mod este încălcat și principiul constituțional referitor la exclusivitatea instanțelor de contencios administrativ competente de a asigura controlul de legalitate al actelor administrative ale autorităților publice, dat fiind faptul că, în speță, prin hotărârea Consiliului au fost constatate ca fiind discriminatorii prevederi cuprinse într-un act administrativ cu caracter normativ.

14. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că o critică de neconstituționalitate identică cu cea invocată în prezenta cauză a mai fost analizată în jurisprudența sa, prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației puterilor în stat. Prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 și a statuat că acestea sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale juridictionale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu

norme create pe cale judiciară, sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

15. În prezenta cauză sunt criticate prevederile art. 18 alin. (1) din același act normativ, care nu se referă în mod direct la activitatea juridictională a Consiliului, ci reglementează atribuțiile acestuia, referitoare, între altele, la armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării. Or, cu prilejul analizării constituționalității prevederilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin considerentele Deciziei nr. 997 din 15 octombrie 2008, anterior citată, Curtea s-a pronunțat în ansamblu și asupra reglementării din care face parte acest text de lege, respectiv art. 16—18, cuprinse în secțiunea a VI-a din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care stabilesc rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Cu acel prilej, Curtea a nuanțat sensul aplicabilității acestor prevederi legale, statuând asupra rolului Consiliului de a veghea inclusiv asupra modului în care este respectat principiul nediscriminării în conținutul actelor normative. În acest sens, Curtea a reținut că acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. În ceea ce privește efectele pe care le produc opiniile Consiliului referitor la armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării, Curtea a statuat că, în aceste cazuri, hotărârea Consiliului nu poate avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții sau aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoanele discriminate. Astfel, prin decizia precitată, Curtea a statuat în mod explicit că rolul Consiliului se rezumă, în aceste situații, la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege.

16. În prezenta cauză, Curtea reține aplicabilitatea acestor considerente cuprinse în Decizia nr. 997 din 15 octombrie 2008, având în vedere identitatea criticii de neconstituționalitate. Ca atare, prevederile legale criticate referitoare la atribuția Consiliului de a acționa în vederea armonizării dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării se referă doar la formularea de recomandări către autoritățile competente, fără forță juridică obligatorie, în vederea preîntâmpinării încălcării principiului nediscriminării, astfel că susținerile autorului excepției privind încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) și art. 126 alin. (6) sunt neîntemeiate.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice în Dosarul nr. 7.004/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 781

din 5 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată de Matei Catrinou în Dosarul nr. 11.088/318/2015 al Judecătoria Craiova — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 793D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsesc celelalte părți față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal încalcă prevederile art. 1 alin. (5), art. 23 alin. (12) și ale art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, deoarece sunt confuze, imprecise și imprevizibile, având în vedere faptul că nu menționează expres categoriile profesionale vizate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Astfel, arată că textul de lege criticat oferă criteriile necesare pentru ca destinatarii acestuia să își poată evalua conduita, funcționar public asimilat — în sensul dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal — fiind persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public. De asemenea, menționează că, în vederea lămuririi acestor dispoziții de lege, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat prin hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 12 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.088/318/2015, **Judecătoria Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Matei Catrinou, cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în

judecată pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare, prevăzută și pedepsită de art. 295 din Codul penal.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal încalcă principiile constituționale privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, legalitatea pedepsei și reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestora. Consideră că dispozițiile de lege criticate sunt confuze și imprecise și, prin urmare, imprevizibile, deoarece legiuitorul nu arată în mod expres care sunt persoanele al căror statut este compatibil cu incriminările prevăzute în Partea specială a Codului penal. Arată că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se și previzibilitatea, ceea ce presupune că actul respectiv trebuie să fie suficient de clar și de precis pentru a putea fi aplicat (deciziile Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006, nr. 903 din 6 iulie 2010 și nr. 26 din 18 ianuarie 2012). Menționează că în același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate trebuie ca ea să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66). De aceea, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse de Constituție și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita.

7. **Judecătoria Craiova — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că, în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, instanța are obligația de a motiva încheierea numai atunci când excepția a fost invocată din oficiu.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal este neîntemeiată. Arată că textele constituționale invocate consacră principiul respectării obligatorii a legii, iar pentru a putea fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe

de claritate și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător conduita. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat, în mod constant, în jurisprudența sa, că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și de clar pentru a putea fi aplicat. Astfel, este necesară formularea cu o precizie suficientă a actului normativ pentru a permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (deciziile Curții Constituționale nr. 1 din 11 ianuarie 2012 și nr. 146 din 12 martie 2015). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Ciné Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59). Așa cum a arătat instanța de contencios constituțional, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit (deciziile Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010 și nr. 743 din 2 iunie 2011). Previzibilitatea și predictibilitatea unei norme presupun că destinatarul acesteia are reprezentarea aspectelor în funcție de care este obligat să își modeleze conduita. Or, textul art. 175 alin. (2) din Codul penal, prin formularea sa, lasă posibilitatea determinării persoanelor avute în vedere de acesta, oferind suficiente elemente de identificare, și anume exercitarea unui serviciu de interes public și investiția de către autoritățile publice, respectiv desfășurarea activității sub controlul ori supravegherea acestora. Astfel, Guvernul consideră că formularea dispozițiilor de lege criticate nu este de natură a afecta previzibilitatea normei penale, orice destinatar al acesteia putând să cunoască înțelesul incriminării și să își adapteze conduita exigențelor legii.

10. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere transmis în dosarele Curții Constituționale nr. 280D/2015 și nr. 1.014D/2015, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu motivarea că atât doctrina, cât și jurisprudența recunosc noțiunilor de „funcționar” și de „funcționar public” o semnificație mai largă în domeniul dreptului penal decât cea din dreptul administrativ.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal, având următorul cuprins: „(2) De asemenea, este considerată funcționar public,

în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public”.

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit căruia respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei și ale art. 73 alin. (3) lit. h) privind reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestora.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că noțiunea de „funcționar public” se află în strânsă corelație cu cea de „interes public”, ambele noțiuni urmărind satisfacerea trebuințelor de interes general, în baza prerogativelor constituționale, care fac să prevaleze interesul public față de cel privat, astfel că funcționarul public își desfășoară activitatea în scopul realizării interesului public și, ca atare, în exercitarea funcției, acesta are îndatorirea de a considera interesul public mai presus de interesul personal.

16. Curtea reține că funcționarul public asimilat, în înțelesul normei prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul penal, este persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public. Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa — și anume prin Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 29 august 2016, paragraful 75, și Decizia nr. 790 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 8 martie 2017, paragraful 16 —, calitatea de funcționar public, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, implică întrunirea, în mod cumulativ, a două cerințe obligatorii, și anume persoana să exercite un serviciu de interes public (condiție comună) și, respectiv, persoana să fie investită cu îndeplinirea respectivului serviciu public de către o autoritate publică sau să exercite serviciul de interes public sub controlul ori supravegherea unei autorități publice (condiție alternativă).

17. Prima cerință, și anume exercitarea unui serviciu de interes public, vizează sfera atribuțiilor persoanei. Analiza îndeplinirii acestei cerințe se face ținând seama de definiția dată „serviciului public” în dreptul administrativ. În acest sens, dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. m) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 stabilesc că „serviciul public” reprezintă activitatea organizată sau, după caz, autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii unui interes legitim public. Această definiție presupune verificarea împrejurării dacă realizarea serviciului prestat urmărește satisfacerea unui interes general și dacă implică, în mod direct sau indirect, o autoritate publică. Noțiunea de „serviciu public” desemnează atât o formă de activitate prestată în folosul interesului public, cât și o subdiviziune a unei instituții din administrația internă împărțită pe secții, servicii etc. Din categoria serviciilor de interes public fac parte acele entități care, prin activitatea pe care o desfășoară, sunt chemate să satisfacă anumite interese generale ale membrilor societății.

18. Cu privire la cea de-a doua condiție, care privește relația persoanei ce realizează serviciul public cu autoritățile publice, Curtea constată că aceasta este îndeplinită alternativ, dacă investiția pentru îndeplinirea serviciului s-a făcut de către o autoritate publică sau dacă activitatea persoanei este supusă controlului ori supravegherii unei autorități publice, indiferent de

modalitatea de investiție. Prin *investirea pentru realizarea unui serviciu public* se înțelege fie acordarea de către o autoritate a calității din care derivă obligația de a realiza respectivul serviciu, fie încredințarea realizării serviciului de interes public printr-o decizie a autorității.

19. Condiția prevăzută de art. 175 alin. (2) din Codul penal este îndeplinită, așadar, numai atunci când o autoritate publică poate investi sau supraveghea/controla activitatea persoanei care exercită un serviciu public. Practic, funcționarul public trebuie să aibă o legătură cu autoritatea statală și, așa cum se menționează expres în Expunerea de motive la noul Cod penal, dispozițiile art. 175 alin. (2) „vizează acele persoane care, deși nu sunt propriu-zis funcționari, exercită atribute de autoritate publică ce le-au fost delegate printr-un act al autorității statale competente și sunt supuse controlului acesteia, ceea ce justifică asimilarea lor cu funcționarii”.

20. Curtea observă că, în Expunerea de motive a noului Cod penal, legiuitorul oferă două exemple de persoane care se încadrează în dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal, și anume notarii publici (Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995) și executorii judecătorești (Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești). Referindu-se la această categorie de persoane asimilate funcționarilor publici, legiuitorul precizează că, „deși aceste persoane nu sunt propriu-zis funcționari publici, ele exercită atribute de autoritate publică, ce le-au fost delegate printr-un act al autorității statale competente, și sunt supuse controlului acesteia”.

21. În accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, controlul ori supravegherea autorităților publice cu privire la îndeplinirea unui serviciu de interes public implică existența unor dispoziții legale care să concretizeze controlul ori supravegherea autorității publice. Totodată — așa cum a statuat Curtea prin considerentele deciziilor nr. 489 din 30 iunie 2016 și nr. 790 din 15 decembrie 2016, mai sus citate, în cadrul cărora s-a analizat incidența dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal —, pentru ca o persoană să fie considerată funcționar public în sensul textului de lege menționat, este suficient ca aceasta să își desfășoare activitatea în cadrul unei persoane juridice al cărei obiect de activitate constă în prestarea unui serviciu de interes public și care este supusă controlului și supravegherii unei autorități publice, nefiind necesar ca pentru fiecare dintre aceste persoane să fie menționate, în cuprinsul actului normativ, dispoziții exprese prin care se exercită controlul sau supravegherea.

22. Referitor la noțiunea de „*autoritate publică*”, aceasta este definită de dispozițiile interpretative ale art. 240 din Legea nr. 187/2012 (pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal), care vizează condițiile răspunderii penale a persoanei juridice, răspundere reglementată în art. 135 din Codul penal. Astfel, prevederile art. 240 din Legea nr. 187/2012 stabilesc că, „*În aplicarea dispozițiilor art. 135 din Codul penal, prin autorități publice se înțelege autoritățile prevăzute în mod expres în titlul III, precum și la art. 140 și 142 din Constituția României, republicată*”. În titlul III din Legea fundamentală, intitulat „*Autoritățile publice*”, se regăsesc capitolul I — „*Parlamentul*”, capitolul II — „*Președintele României*”, capitolul III — „*Guvernul*”, capitolul V — „*Administrația publică*” și capitolul VI — „*Autoritatea judecătorească*”. Capitolul V, consacrat administrației publice, cuprinde, la rândul său, secțiunea 1 — „*Administrația publică centrală de specialitate*” și secțiunea 2 — „*Administrația publică locală*”. Potrivit prevederilor art. 116 din Constituție, administrația publică centrală de

specialitate este formată din organe centrale de specialitate subordonate — în care se includ, pe lângă ministere, și alte organe centrale — și organe centrale de specialitate autonome, care nu se află în raporturi de subordonare față de alte autorități publice. Conform doctrinei dreptului administrativ, autoritățile administrației publice sunt acele structuri organizaționale cu personalitate de drept public, ce se înființează și funcționează potrivit Constituției și legii, pentru organizarea executării și executarea în concret a legii. Așadar, prin sintagma „*autorități publice*” se înțelege totalitatea formelor structurale chemate să exercite prerogative de putere publică atât la nivelul statului, cât și la nivelul comunităților locale.

23. Curtea reține că în acest sens sunt și Decizia nr. 20 din 29 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 22 octombrie 2014, și Decizia nr. 18 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 11 iulie 2017, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care aceasta a stabilit că expertul tehnic judiciar și, respectiv, funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României, sunt funcționari publici, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal. De asemenea, Curtea observă că, prin Decizia nr. 26 din 3 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2015, și Decizia nr. 8 din 15 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din data de 25 aprilie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat că atât medicul angajat cu contract de muncă într-o unitate spitalicească din sistemul public de sănătate, cât și profesorul din învățământul preuniversitar de stat au calitatea de funcționari publici, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul penal.

24. Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea constată că dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal nu sunt confuze, imprecise și imprevizibile, chiar dacă nu prevăd expres categoriile profesionale vizate, întrucât îndeplinirea condițiilor prevăzute de textul de lege criticat trebuie analizată pentru fiecare categorie profesională în concret, pornind de la normele speciale care îi reglementează statutul. Dispozițiile de lege criticate nu au o formulare neclară, ambiguă și imprevizibilă pentru un cetățean care nu dispune de pregătire juridică, ci, dimpotrivă, îndeplinesc cerințele de claritate, accesibilitate și previzibilitate a legii. În plus, destinatarii textului de lege criticat sunt persoane avizate și diligente, care au obligația de a rămâne la curent cu normele legale în materie.

25. Așadar, dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit căruia respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei și ale art. 73 alin. (3) lit. h) privind reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestora.

26. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care a statuat că principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) — pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni —,

instituie și cerința potrivit căreia legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Totodată, Curtea de la Strasbourg a reținut că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coëme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei (nr. 2)*, paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91).

27. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare

prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (*Cantoni*, paragraful 35, *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragraful 109).

28. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Matei Catrinou în Dosarul nr. 11.088/318/2015 al Judecătoriei Craiova — Secția penală și constată că dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Craiova — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 782

din 5 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Kelemen Francisc în Dosarul nr. 1.101.1/59/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 815D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.131D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Manuel Iulian Comșa în Dosarul nr. 1.101.1/59/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 815D/2016 și nr. 1.131D/2016 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.131D/2016 la Dosarul nr. 815D/2016, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, având în vedere deciziile de admitere pronunțate, în această materie, de către Curtea Constituțională, și anume deciziile nr. 405 din 15 iunie 2016 și nr. 392 din 6 iunie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin încheierile din 10 și 24 mai 2016, pronunțate în Dosarul nr. 1.101.1/59/2010, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Kelemen Francisc și Manuel Iulian

Comșa cu ocazia soluționării apelului formulat într-o cauză penală privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunii de abuz în serviciu în formă calificată, infracțiune prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 248¹ din Codul penal din 1969.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 7 privind legalitatea incriminării și a pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât utilizarea — în cele două texte de incriminare criticate — a termenului „defectuos” face ca acestea să nu îndeplinească cerințele de claritate, precizie și previzibilitate a legii. Astfel, arată că există dubiu dacă elementul material al infracțiunii de abuz în serviciu poate fi un act contrar celui ce intră în atribuțiile funcționarului în cauză sau numai un act conform acestor îndatoriri, dar care este îndeplinit greșit — „cu defecte”, „cu lipsuri”. Totodată, imprecizia termenului „defectuos” este determinată și de împrejurarea că actul îndeplinit în cadrul sarcinilor de serviciu poate prezenta mai multe grade de neconformitate cu cel ideal, și anume cu actul avut în vedere de legiuitor, fiind, astfel, greu de stabilit, în marea majoritate a cazurilor, dacă un act este sau nu defectuos. Autorii excepției susțin că, în lipsa unor criterii obiective de diferențiere, în actuala reglementare, o neîndeplinire de atribuții poate fi, deopotrivă, abatere disciplinară, neglijență în serviciu sau abuz în serviciu. Consideră că nu poate fi previzibilă o normă care nu asigură procurorului și instanței de judecată o descriere exactă a faptei penale, astfel că se impune intervenția legiuitorului, care să prevadă, de exemplu, că „abuzul în serviciu se săvârșește doar prin omisiune, respectiv este fapta funcționarului care nu îndeplinește actul la care este obligat” sau să definească în mod clar ce înseamnă îndeplinire defectuoasă a unui act. De asemenea arată că un alt aspect care generează confuzie în ceea ce privește dispozițiile de lege criticate îl constituie latura subiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu, întrucât „așa cum este descrisă activitatea incriminată, este greu să se discearnă dacă infracțiunea în cauză se săvârșește numai cu intenție ori ea este considerată săvârșită când îndeplinirea defectuoasă a actului este rezultatul unei culpe”. În fine, susțin că sintagma „vătămarea a drepturilor sau intereselor legitime” din cuprinsul dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal imprimă un caracter de lipsă de claritate, precizie și previzibilitate urmării imediate a infracțiunii de abuz în serviciu. Invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 363 din 7 mai 2015 (paragrafele 24 și 25) și nr. 553 din 16 iulie 2015 (paragraful 23).

11. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, respectiv întrunesc condițiile de claritate, precizie, previzibilitate

și accesibilitate, nefiind contrare prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul legalității, și nici dispozițiilor constituționale și convenționale care reglementează dreptul la un proces echitabil, cuprinse în art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, respectiv în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, arată că textul art. 297 alin. (1) din Codul penal este redactat cu suficientă claritate, inclusiv din perspectiva noțiunii de „îndeplinire defectuoasă”, formularea largă fiind utilizată pentru a acoperi orice încălcare a atribuțiilor de serviciu — prevăzute de legi, regulamente, fișe ale postului etc. — care conduce la urmarea imediată prevăzută de lege. Textul permite oricărui destinatar să își regleze comportamentul prin raportare la atribuțiile sale concrete de serviciu, dar și instanțelor să analizeze, în raport de aceleași atribuții de serviciu ale persoanei acuzate, dacă acestea au fost respectate sau nu.

12. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul**, în punctul său de vedere înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 6.339 din 5 iulie 2016, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal este neîntemeiată. În acest sens arată că sintagma „*atribuții de serviciu*” și formularea „*îndeplinește în mod defectuos*” nu sunt de natură a afecta previzibilitatea normei penale, orice destinatar al acesteia putând să cunoască înțelesul respectivelor sintagme și să își adapteze conduita exigențelor legii. Astfel, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt formulate clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce și reglementează cu claritate conduita de urmat pentru destinatarul normei penale. Pe de altă parte, în punctul său de vedere înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 7.078 din 25 iulie 2016, Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal este inadmisibilă, întrucât, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, Curtea a constatat că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” din cuprinsul acestora se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*”. Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

14. **Avocatul Poporului** arată că a transmis punctul său de vedere în dosarele Curții Constituționale nr. 171D/2016 și nr. 1.287D/2015, precum și în altele, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Face referire, totodată, la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, care au următorul cuprins:

— Art. 248 din Codul penal din 1969: „*Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.*”;

— Art. 297 alin. (1) din Codul penal: „*(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.*”

18. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 7 privind legalitatea incriminării și a pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” din cuprinsul acestora se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*”. Cu acel prilej, Curtea, având în vedere specificul dreptului penal, a reținut că, deși propriu folosirii în alte domenii, termenul „*defectuos*” nu poate fi privit ca un termen adecvat folosirii în domeniul penal, cu atât mai mult cu cât legiuitorul nu a circumscris existența acestui element al conținutului constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu de îndeplinirea anumitor criterii. Cu alte cuvinte, legiuitorul nu a operat o circumstanțiere expresă în sensul precizării elementelor față de care defectuoșitatea trebuie analizată. Curtea a observat că doctrina a înțeles, prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*”, îndeplinirea făcută altfel decât se cuvenea să fie efectuată, defectuoșitatea în îndeplinire putând privi conținutul, forma sau întinderea îndeplinirii, momentul efectuării, condițiile de efectuare etc. Totodată, Curtea a observat că jurisprudența a receptat cele reliefate în doctrină, fără a preciza, însă, criteriile ce trebuie avute în vedere la stabilirea defectuoșității îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, aceasta rezumându-se, în general, la a arăta că subiecții activi ai infracțiunii au îndeplinit în mod defectuos atribuții de serviciu fie prin raportare la dispozițiile legii, fie prin raportare la mențiuni regăsite în hotărâri ale Guvernului, ordine ale miniștrilor, regulamente de organizare și funcționare, coduri deontologice sau fișe ale postului. Astfel, Curtea a constatat că termenul „*defectuos*” nu este definit în Codul penal și nici nu este precizat elementul în legătură cu care defectuoșitatea este analizată, ceea ce determină lipsa de claritate și previzibilitate a acestuia. Această lipsă de claritate, precizie și previzibilitate a sintagmei „*îndeplinește în mod defectuos*” din cadrul dispozițiilor de lege criticate creează premisa aplicării acesteia ca rezultat al unor interpretări sau aprecieri arbitrare.

20. Având în vedere aceste aspecte, precum și faptul că persoana care are calitatea de funcționar în sensul legii penale trebuie să poată determina fără echivoc care este

comportamentul ce poate avea semnificație penală, Curtea a constatat că sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” din cuprinsul dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal nu poate fi interpretată decât în sensul că îndeplinirea atribuției de serviciu se realizează „*prin încălcarea legii*”. Aceasta este singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor penale criticate cu dispozițiile constituționale referitoare la claritatea și previzibilitatea legii. Curtea a apreciat că raportarea la prescripția normativă trebuie realizată și în ipoteza analizei neîndeplinirii unui act, cu atât mai mult cu cât, în domeniul penal, o inacțiune dobândește semnificație ilicită doar dacă aceasta reprezintă o încălcare a unei prevederi legale exprese, care obligă la un anumit comportament într-o situație determinată.

21. Totodată, Curtea a constatat că, în materie penală, principiul legalității incriminării, „*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*”, impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar acesta supunându-se sancțiunii penale. Pentru aceste argumente, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție prin faptul că permit configurarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu prin activitatea altor organe decât Parlament — prin adoptarea legii, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție, sau Guvern — prin adoptarea de ordonanțe și ordonanțe de urgență, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție. Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” din cuprinsul acestora se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*”.

22. Tot prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, mai sus menționată, Curtea a reținut că, în exercitarea competenței de legiferare în materie penală, legiuitorul trebuie să țină seama de principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte ca infracțiune trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul „*ultima ratio*” care are semnificația comună de procedeu sau metodă ultimă ori finală folosită pentru a atinge scopul urmărit. Curtea a apreciat că, în materie penală, acest principiu nu trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală trebuie privită ca ultimă măsură aplicată din perspectivă cronologică, ci trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală este singura în măsură să

atingă scopul urmărit, alte măsuri de ordin civil, administrativ etc. fiind improprii în realizarea acestui deziderat. Curtea a reținut că sarcina aplicării principiului „*ultima ratio*” revine, pe de-o parte, legiuitorului, iar, pe de altă parte, organelor judiciare chemate să aplice legea. Astfel, Curtea a apreciat că responsabilitatea de a reglementa și de a aplica, în acord cu principiul anterior menționat, prevederile privind abuzul în serviciu ține atât de autoritatea legiuitoare primară/delegată (Parlament/Guvern), cât și de organele judiciare — Ministerul Public și instanțele judecătorești —, indiferent dacă subiectul activ este acuzat conform unor reguli speciale de acuzare sau unor proceduri penale ordinare.

23. Referitor la critica privind sintagma „*vătămare a drepturilor sau intereselor legitime*”, Curtea observă că, prin Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, a reiterat considerentele Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, citată anterior, prin care a subliniat că revine legiuitorului sarcina de a reglementa gravitatea vătămării rezultate din comiterea faptei de abuz în serviciu, cu aplicarea principiului „*ultima ratio*”, astfel cum acesta a fost dezvoltat în doctrină și jurisprudență (inclusiv cea a Curții Constituționale), în vederea delimitării răspunderii penale de celelalte forme de răspundere juridică.

24. În ceea ce privește dispozițiile art. 248 din Codul penal din 1969, Curtea reține că, prin Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, mai sus menționată, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 248 din Codul penal din 1969 sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” din cuprinsul acestora se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*”. În acest sens, Curtea a reținut că argumentele prezentate în cuprinsul Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, citată anterior, sunt pe deplin aplicabile și în cazul dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969.

25. Având în vedere că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*” și ținând cont de faptul că deciziile nr. 405 din 15 iunie 2016 și nr. 392 din 6 iunie 2017, mai sus menționate, au fost publicate în Monitorul Oficial ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal este devenită inadmisibilă.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Kelemen Francisc și Manuel Iulian Comșa în Dosarul nr. 1.101.1/59/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților, precum și pentru aprobarea Procedurii privind restituirea tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar

În baza Referatului de aprobare nr. 289.901/2017 al Direcției îmbunătățiri funciare și fond funciar,

având în vedere prevederile art. 90—92, art. 93 alin. (1) și (2), art. 931, 94, 96 și art. 101 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. III alin. (3) din Legea nr. 186/2017 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Procedura privind restituirea tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 23 februarie 2018.
Nr. 83.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURĂ

privind scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Prezenta procedură reglementează modul de aprobare și conținutul documentației necesare obținerii aprobării scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților, în conformitate cu prevederile art. 90—92, art. 93 alin. (1) și (2), art. 931, 94, 96 și art. 101 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*.

Art. 2. — Prezenta procedură nu se aplică pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor:

a) situate în intravilanul localităților;

b) ocupate cu pajiști permanente care intră sub incidența prevederilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii

fondului funciar nr. 18/1991, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan în vederea amplasării obiectivelor de investiție prevăzute la art. 92 alin. (2) și (3) și a obiectivelor prevăzute la art. 92 alin. (9) din lege se aprobă după cum urmează:

a) prin decizie a directorului direcției pentru agricultură județene, pentru terenurile agricole de până la 1 ha inclusiv;

b) prin decizie a directorului direcției pentru agricultură județene, pentru terenurile agricole în suprafață de până la 100 ha inclusiv, cu avizul structurii de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

c) prin hotărâre a Guvernului, pentru terenurile agricole a căror suprafață depășește 100 ha, inițiată de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(2) Modelul deciziei de scoatere definitivă din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților este prevăzut la anexa nr. 1 care face parte din prezenta procedură.

(3) Modelul deciziei de scoatere temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților este prevăzut la anexa nr. 2, care face parte din prezenta procedură.

CAPITOLUL II

Documentația și modul de aprobare a scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților

Art. 4. — (1) Aprobarea scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan se emite în baza următoarei documentații:

a) cererea beneficiarului, însoțită de actul de identitate;

b) certificat de înregistrare și certificat constatator de la registrul comerțului sau actul în baza căruia își desfășoară activitatea, în copie, în cazul beneficiarului persoană juridică;

c) în caz de reprezentare, procura notarială, respectiv delegația, hotărârea adunării generale a asociațiilor, decizia asociatului unic, decizia reprezentantului formei asociative, după caz, în original, precum și o copie a BI/CI al/a împuternicitorului persoană fizică sau o copie a pașaportului pentru împuternicitorul persoană fizică cu domiciliul în străinătate;

d) actul de proprietate sau alt act de deținere a terenului valabil încheiat;

e) acordul proprietarului pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenului, în cazul în care terenul este deținut de o altă persoană decât proprietarul; acordul administratorului pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenului, în cazul în care terenul aparține domeniului public/privat al statului — în original;

f) extrasul de carte funciară pentru informare însoțit de extrasul de plan cadastral, eliberate de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară cu maximum 30 de zile înainte de data depunerii documentației, după caz;

g) certificatul de urbanism, însoțit de planul de încadrare în zonă;

h) studiul pedologic și agrochimic pentru încadrarea terenului în clase de calitate, întocmit de oficiul de studii pedologice și agrochimice sau de persoanele fizice/juridice cu obiect de activitate specific, atestate de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

i) nota de calcul privind tariful datorat pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor, întocmită de direcția pentru agricultură județeană, și documente de plată a tarifului, virat în contul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

j) avizul tehnic pentru amplasarea construcțiilor care se execută în zona amenajărilor de îmbunătățiri funciare, eliberat de Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare, prin filialele teritoriale;

k) memoriul tehnic al lucrării, în care se descrie obiectivul de investiții;

l) proces-verbal de verificare în teren privind existența/inexistența construcțiilor pe terenul agricol situat în extravilan pentru care se solicită scoaterea din circuitul agricol, întocmit de către reprezentanții direcției pentru agricultură județene;

m) hotărârea Guvernului/consiliului județean/consiliului local privind declararea de utilitate publică a obiectivelor de investiție de interes național, județean, local, în condițiile legii, după caz;

n) alte documente necesare emiterii actului de avizare sau a deciziei de aprobare, după caz.

(2) În cazul în care se solicită aprobarea scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan, având categoria de folosință livezi sau vii, documentația prevăzută la alin. (1) se completează cu autorizația de defrișare emisă de către direcția pentru agricultură județeană, în copie.

(3) În cazul în care se solicită aprobarea scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan, având categoria de folosință pajiști permanente, prevăzute la art. II din Legea nr. 86/2014 pentru aprobarea

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, documentația prevăzută la alin. (1) se completează cu adevărul emisă de primărie din care să rezulte faptul că suprafața totală de pajiște a fost înregistrată ca atare la data de 1 ianuarie 2007 în registrul agricol sau adevărul emisă de primărie din care să rezulte dacă există suprafețe de teren ocupat cu pajiște permanentă în excedent pe raza de competență a acesteia, după caz, în original.

(4) În cazul în care se solicită aprobarea scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol pentru amplasarea obiectivelor de investiție prevăzute la art. 92 alin. (2) lit. c) și e) din lege, documentația prevăzută la alin. (1) se completează cu adevărul emisă de primărie, din care să rezulte datele de amplasare, categoria de folosință, precum și faptul că aceste suprafețe sunt utilizate în scopuri agricole, în copie.

(5) Documentele prevăzute la alin. (1) se prezintă în original, însoțite de copiile acestora care se certifică pentru conformitate de către reprezentanții direcției pentru agricultură județene, cu excepția documentelor prevăzute la lit. m), care se prezintă în copie.

Art. 5. — (1) Perioada aprobată potrivit prevederilor art. 93 alin. (1) din lege pentru scoaterea temporară din circuitul agricol se poate prelungi în condițiile prevăzute de art. 93 alin. (2) din lege.

(2) Aprobarea prelungirii perioadei de scoatere temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan se emite în condițiile prevăzute la art. 3, în baza următoarei documentații:

a) cererea beneficiarului, însoțită de actul de identitate;

b) certificat de înregistrare și certificat constatator de la registrul comerțului sau actul în baza căruia își desfășoară activitatea, în copie, în cazul beneficiarului persoană juridică;

c) în caz de reprezentare, procura notarială, respectiv delegația, hotărârea adunării generale a asociațiilor, decizia asociatului unic, decizia reprezentantului formei asociative, după caz, în original, precum și o copie a BI/CI al/a împuternicitorului persoană fizică sau o copie a pașaportului pentru împuternicitorul persoană fizică cu domiciliul în străinătate;

d) acordul proprietarului pentru prelungirea perioadei de scoatere temporară din circuitul agricol a terenului, în cazul în care terenul este deținut de o altă persoană decât proprietarul;

e) memoriu justificativ pentru solicitarea prelungirii perioadei de scoatere temporară din circuitul agricol;

f) decizia eliberată pentru aprobarea scoaterii temporare din circuitul agricol pentru terenul pentru care se solicită prelungirea perioadei;

g) nota de calcul privind tariful datorat pentru scoaterea temporară din circuitul agricol a terenurilor, întocmită de direcția pentru agricultură județeană, și documente de plată a tarifului, virat în contul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) se prezintă în original, însoțite de copiile acestora, care se certifică pentru conformitate de către reprezentanții direcției pentru agricultură județene.

Art. 6. — (1) În situația în care se solicită aprobarea scoaterii temporare din circuitul agricol a terenurilor care nu sunt înscrise în sistemul informatic integrat de cadastru și carte funciară, documentația prevăzută la art. 4 alin. (1) se completează cu planul de situație pe care se vor evidenția suprafețele solicitate pentru scoaterea temporară din circuitul agricol, însoțit de tabelul centralizator semnat și ștampilat de primăria unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află terenul.

(2) Tabelul centralizator prevăzut la alin. (1) cuprinde numele și prenumele/denumirea proprietarului/beneficiarului, semnătura acestora, codul numeric personal/codul unic de înregistrare/codul de identificare fiscală, seria și numărul CI/BI, suprafețele măsurate care se scot temporar din circuitul agricol, numerele cadastrale ale imobilelor în cazul în care acestea au fost alocate. Tabelul centralizator va fi însoțit de copia planului parcelar

semnat și ștampilat de primărie și recepționat de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară competent, în cazul terenurilor care au făcut obiectul legilor proprietății. În cazul celorlalte terenuri, tabelul centralizator va fi însoțit de un plan de încadrare în zonă, semnat și ștampilat de primărie, cu mențiunea „terenurile nu au făcut obiectul legilor proprietății”, cu identificarea zonei pentru care se solicită scoaterea temporară din circuitul agricol.

Art. 7. — (1) Documentația pentru emiterea deciziei privind scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor agricole, prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. a), se depune de către beneficiar la direcția pentru agricultură județeană.

(2) Direcția pentru agricultură județeană, după verificarea documentației, emite, după caz, decizia de scoatere definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților sau nota de completare a documentației, în termen de 30 de zile lucrătoare de la înregistrare, și o comunică beneficiarului.

(3) În cazul solicitării unor completări la documentație, termenul de emitere a aprobării de scoatere definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților curge de la depunerea documentației complete. În cazul nedepunerii documentelor solicitate de către beneficiar, în termen de 30 de zile de la solicitarea completării, documentația se respinge.

Art. 8. — (1) Documentația pentru emiterea deciziei privind scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor agricole, prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. b), se depune de către beneficiar la direcția pentru agricultură județeană. În termen de 3 zile lucrătoare de la înregistrare, direcția pentru agricultură județeană transmite documentația la structura de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(2) Structura de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, după verificarea documentației, emite, după caz, avizul necesar aprobării scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților sau nota de completare a documentației și o transmite la direcția pentru agricultură județeană, pentru a fi comunicată beneficiarului.

(3) Direcția pentru agricultură județeană emite decizia de aprobare de scoatere definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea avizului de la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pe care o comunică beneficiarului.

(4) În cazul solicitării unor completări la documentație, termenul de emitere a avizului necesar aprobării scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților curge de la depunerea documentației complete. În cazul nedepunerii documentelor solicitate de către beneficiar, în termen de 30 de zile de la solicitarea completării, documentația se respinge.

Art. 9. — Documentația pentru adoptarea hotărârii Guvernului privind scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor, prevăzută la art. 4, alin. (1) lit. c), se depune și se înregistrează de către beneficiar la direcția pentru agricultură județeană. În termen de 3 zile lucrătoare de la înregistrare, direcția pentru agricultură județeană transmite documentația la structura de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în vederea emiterii avizului și inițierii proiectului de hotărâre a Guvernului.

Art. 10. — În cazul în care documentația cuprinde date eronate, documentația se restituie fără soluționarea cererii cu privire la aprobarea scoaterii din circuitul agricol.

CAPITOLUL III

Plata tarifului la Fondul de ameliorare a fondului funciar

Art. 11. — (1) Scoaterea definitivă sau temporară a terenurilor situate în extravilanul localităților se face la solicitarea

beneficiarilor, cu plata tarifelor datorate la Fondul de ameliorare a fondului funciar, în conformitate cu dispozițiile art. 92 alin. (5) din lege și art. II din Legea nr. 186/2017 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.

(2) Plata tarifului la Fondul de ameliorare a fondului funciar se face conform notei de calcul întocmite de către direcția pentru agricultură județeană în baza documentației depuse de către beneficiar, iar tariful este calculat cu respectarea valorilor prevăzute în anexa nr. 1 la lege.

(3) Prin excepție de la alin. (1), nu se datorează tarifele pentru cazurile prevăzute de dispozițiile art. 92 alin. (6) din lege.

(4) Tariful prevăzut la alin. (1) se achită în contul deschis pentru această activitate pe numele Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale la Trezoreria Operativă a Municipiului București, cod fiscal 4221187, cod IBAN RO39 TREZ 7005057X XX00 0354.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 12. — Decizia sau hotărârea Guvernului de aprobare a scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților reprezintă actul prin care se aprobă scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan.

Art. 13. — Documentațiile privind scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan, în vederea realizării unor investiții, se întocmesc pentru fiecare obiectiv în parte, cu plata corespunzătoare a tarifelor aferente Fondului de ameliorare a fondului funciar.

Art. 14. — Înscrisura în evidențele de cadastru și carte funciară a categoriei de folosință curți-construcții, ca urmare a aprobării scoaterii definitive din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan, se face la cererea proprietarului/beneficiarului, în baza deciziei sau hotărârii Guvernului de aprobare a scoaterii definitive din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan.

Art. 15. — (1) Beneficiarul în favoarea căruia s-a emis decizia de scoatere definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenului are obligația respectării și îndeplinirii condițiilor și recomandărilor menționate în cuprinsul acesteia.

(2) Direcția pentru agricultură județeană prin personalul de specialitate și structurile de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale verifică modul în care sunt respectate condițiile și recomandările menționate în decizia de scoatere definitivă sau temporară din circuitul agricol.

Art. 16. — (1) Situația actualizată a aprobărilor de scoatere definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan, întocmită de către direcția pentru agricultură județeană, se transmite Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale în primele 10 zile ale fiecărei luni, în format electronic.

(2) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin direcția de specialitate din cadrul acestuia, va întocmi situația centralizată a aprobărilor de scoatere definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan.

Art. 17. — O copie a deciziei sau a hotărârii Guvernului de aprobare a scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilan, precum și a documentului de plată a tarifului la Fondul de ameliorare a fondului funciar vor fi transmise de către direcția pentru agricultură județeană structurilor de specialitate cu atribuții în desfășurarea activităților de natură financiar-contabilă din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, lunar, până la data de 15 a lunii în curs pentru luna anterioară, însoțite de situația centralizatoare a acestor documente.

Art. 18. — Documentația necesară pentru obținerea aprobării de scoatere a terenurilor din circuitul agricol situate în extravilan se întocmește în 3 exemplare, unul pentru beneficiar, unul pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și unul pentru direcția pentru agricultură județeană, care se rețin în arhiva acestor structuri. La fiecare exemplar se anexează decizia de aprobare de scoatere definitivă sau temporară din circuitul agricol sau nota de completare/nota de respingere, în original.

Art. 19. — Aprobarea scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol a terenurilor agricole situate în extravilan constituie o procedură distinctă și nu face parte din procedura de autorizare a executării lucrărilor de construcții în sensul art. 2 alin. (21) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. — În cazul obținerii certificatului de urbanism în scopul emiterii autorizației de construire în vederea amplasării construcțiilor prevăzute la art. 92 alin. (2) și (3) din lege, acesta este valabil și pentru documentația întocmită conform prezentei proceduri.

Art. 21. — (1) Procedurile inițiate înaintea intrării în vigoare a Legii nr. 44/2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței de

urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 se finalizează conform legislației în vigoare la data înregistrării cererilor.

(2) Cererile înregistrate după intrarea în vigoare a Legii nr. 44/2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 se restituie beneficiarilor în vederea înregistrării unor noi cereri pentru aprobarea scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol, în conformitate cu dispozițiile prezentei proceduri.

ANEXA Nr. 1
la procedură

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ

DECIZIA Nr. DIN

În temeiul dispozițiilor art. 94 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 83/2018 pentru aprobarea Procedurii privind scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților, precum și pentru aprobarea Procedurii privind restituirea tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar,

având în vedere Cererea beneficiarului nr....., înregistrată la direcția pentru agricultură județeană cu nr.din,

în baza următoarelor documente:

1. Certificatul de urbanism nr.din, emis de către
2. memoriul justificativ pentru scoaterea definitivă din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților;
3. Studiul pedologic și agrochimic nr.din, întocmit de Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice al Județului sau de persoana fizică/juridică cu obiect de activitate specific, atestat de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Atestatul nr. din
4. Avizul tehnic nr. din pentru amplasarea construcțiilor care se execută în zona amenajărilor de îmbunătățiri funciare, eliberat de Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare;
5. copia Autorizației de defrișare nr. din, după caz;
6. Adeverința nr. din, emisă de Primăria, județul, după caz;
7. Avizul structurii de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. din, după caz.

În scopul realizării obiectivului de investiții de către beneficiar pe terenul situat în, județul, în suprafață de, înscris în cartea funciară nr., tarlăua nr., parcela nr., numărul cadastral, direcția pentru agricultură județeană emite

DECIZIA

privind aprobarea scoaterii definitive din circuitul agricol pentru terenurile situate în extravilan cu suprafață de..... mp, categoria de folosință, clasa de calitate, situate în extravilanul localității, județul, înscrise în CF nr., tarlăua nr., parcela nr., numărul cadastral

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nu va fi ținut răspunzător pentru investiția în cauză dacă, în conformitate cu legile fondului funciar, suprafețele aferente investitorilor vor face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate al persoanelor îndreptățite sau al altor litigii.

Prezenta decizie se poate contesta în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Recomadări,

.....
.....
.....

Direcția pentru Agricultură Județeană

Director executiv,

.....

(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

ANEXA Nr. 2
la procedură

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ

DECIZIA Nr. DIN

În temeiul dispozițiilor art. 94 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 83/2018 pentru aprobarea Procedurii privind scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților, precum și pentru aprobarea Procedurii privind restituirea tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar,

având în vedere Cererea beneficiarului nr., înregistrată la direcția pentru agricultură județeană sub nrdin,

în baza următoarelor documente:

1. Certificatul de urbanism nr.din, emis de către
2. memoriul justificativ pentru scoaterea temporară din circuitul agricol a terenurilor situate în extravilanul localităților;
3. Studiul pedologic și agrochimic nr.din, întocmit de Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice al Județului sau de persoana fizică/juridică cu obiect de activitate specific, atestat de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Atestatul nr.din
4. Avizul tehnic nr.din pentru amplasarea construcțiilor care se execută în zona amenajărilor de îmbunătățiri funciare, eliberat de Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare;
5. copia Autorizației de defrișare nr.din, după caz;
6. Adeverința nr.din, emisă de Primăria, județul, după caz;
7. Avizul structurii de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. din, după caz.

În scopul realizării obiectivului de investiții de către beneficiar pe terenul situat în, județul, în suprafață de, înscris în cartea funciară nr., tarlăua nr., parcela nr., numărul cadastral, direcția pentru agricultură județeană emite

DECIZIA

privind aprobarea scoaterii temporare din circuitul agricol pentru terenurile situate în extravilan cu suprafață de mp, categoria de folosință, clasa de calitate, situate în extravilanul localității, județul, înscrise în CF nr., tarlăua nr., parcela nr., numărul cadastral....., pentru o perioadă de 2 ani, începând cu data de

Beneficiarul aprobării are obligația de a reda în circuitul agricol terenul având datele de identificare menționate mai sus, la clasa de calitate și categoria de folosință avute anterior aprobării, în termen de un an de la expirarea perioadei de scoatere temporară din circuitul agricol.

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nu va fi ținut răspunzător pentru investiția în cauză dacă, în conformitate cu legile fondului funciar, suprafețele aferente investitorilor vor face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate al persoanelor îndreptățite sau al altor litigii.

Prezenta decizie se poate contesta în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Recomadări,

.....
.....

Direcția pentru Agricultură Județeană

Director executiv,

.....

(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

PROCEDURĂ**privind restituirea tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar**

Art. 1. — Prezenta procedură reglementează modul de întocmire și aprobare a documentației necesare restituirii tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar.

Art. 2. — Prezenta procedură se aplică în cazul restituirii tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar, fără dobândă, în următoarele cazuri:

a) autoritățile competente nu au emis decizia pentru scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol;

b) autoritățile competente nu au emis avizul prealabil privind clasa de calitate;

c) autoritățile competente nu au adoptat hotărârea de aprobare a introducerii terenului în intravilan sau nu au emis autorizația de construire, cu obligația redării terenului în circuitul agricol;

d) Guvernul nu a adoptat hotărârea privind scoaterea din circuitul agricol.

Art. 3. — (1) Documentația pentru restituirea tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar cuprinde următoarele:

a) cerere de restituire a tarifului din partea beneficiarului, însoțită de actul de identitate sau certificatul de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului, după caz, în care se vor specifica numărul contului și banca la care se face restituirea;

b) documentul din care rezultă că autoritățile competente nu au emis actele de aprobare a scoaterii definitive sau temporare din circuitul agricol; sau

c) documentul din care rezultă că autoritățile competente nu au emis avizul prealabil privind clasa de calitate pentru introducerea în intravilan, nu a fost adoptată hotărârea de aprobare a introducerii terenului în intravilan sau nu a fost emisă autorizația de construire pe terenurile introduse în intravilan;

d) documentul de plată a tarifului către Fondul de ameliorare a fondului funciar;

e) nota de aprobare a restituirii emisă de direcția pentru agricultura județeană;

f) procesul-verbal de constatare a situației din teren cu privire la faptul că nu au fost executate lucrări pentru amplasarea obiectivelor de investiție, semnat de către directorul direcției pentru agricultură județene, beneficiar/proprietar, reprezentantul primăriei în raza căreia se află situat terenul. Procesul-verbal de constatare a situației din teren se înregistrează la direcția pentru agricultură județeană, precum și la primărie;

g) alte documente necesare restituirii tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar, după caz.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se prezintă în original, însoțite de copiile acestora care se certifică pentru conformitate de către reprezentanții direcției pentru agricultură județene.

Art. 4. — (1) Documentația necesară restituirii tarifului achitat la Fondul de ameliorare a fondului funciar se depune și se înregistrează de către beneficiar la direcția pentru agricultură județeană. În termen de 3 zile lucrătoare de la înregistrare, direcția pentru agricultură județeană transmite o copie certificată pentru conformitate a dosarului la structura de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR), care, după verificarea îndeplinirii condițiilor necesare restituirii tarifului, înaintează structurii de specialitate din cadrul ministerului cu atribuții în desfășurarea activităților de natură financiar-contabilă o notă cu propunerea de aprobare a operațiunilor de restituire a acestui tarif, în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii documentației.

(2) Structura de specialitate cu atribuții în desfășurarea activităților de natură financiar-contabilă din cadrul MADR procedează la restituirea tarifului în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea notei de aprobare a operațiunilor de restituire a tarifului.

(3) În cazul solicitării unor completări la documentație, termenul de restituire a tarifului curge de la depunerea documentației complete. În cazul nedepunerii documentelor solicitate de către beneficiar, în termen de 30 de zile de la solicitarea completării, documentația se respinge.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

